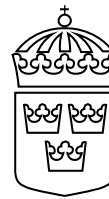

Regeringens proposition

2025/26:20

Anpassningar av ränteavdragsreglerna till EU-rätten

Prop.
2025/26:20

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 25 september 2025

Ulf Kristersson

Niklas Wykman
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna, som begränsar rätten till avdrag för ränteutgifter på vissa skulder till företag i en intressegemenskap, anpassas till EU-rätten genom att ränteutgifter till ett företag i samma intressegemenskap som hör hemma inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte får dras av om skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut3

2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....4

3 Ärendet och dess beredning6

4 De riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna6

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....14

6 Konsekvensanalys.....15

7 Författningskommentar.....16

Bilaga 1 Sammanfattning av betänkandet Förbättrade
ränteavdragsregler för företag (SOU 2024:37).....18

Bilaga 2 Betänkandets lagförslag i relevant del.....22

Bilaga 3 Förteckning över remissinstanserna25

Bilaga 4 Lagrådets yttrande26

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 september
202527

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2025/26:20

Regeringens förslag:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 24 kap. 18 och 20 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 24 kap. 19 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

18 §²

Ett företag som ingår i en intressegemenskap får, om inte annat följer av andra stycket eller 19 §, dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen bara om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften

– hör hemma i *en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),*

– hör hemma i en stat utanför EES med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet, eller

– skulle ha beskattats för inkomsten med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där företaget hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

Om skuldförhållandet uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, får dock ränteutgifterna inte dras av.

– hör hemma i *Sverige,*

– hör hemma i en stat utanför *Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)* med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet, eller

*Om det företag inom intresse-
gemenskapen som faktiskt har rätt
till den inkomst som motsvarar
ränteutgiften hör hemma i en
annan stat inom EES ska, i stället
för bestämmelserna i första och
andra styckena, 19 a § tillämpas.*

19 a §

*Ett företag som ingår i en
intressegemenskap får, om inte*

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2018:1206.

annat följer av andra stycket, dra av ränteutgifter som avser en skuld till ett företag i intressegemenskapen, om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg vars syfte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån får dock ränteutgifterna inte dras av helt eller delvis.

20 §³

Bestämmelserna i 18 § och 19 § första stycket tillämpas också på en skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen, till den del ett företag i intressegemenskapen har en fordran på det förstnämnda företaget, eller på ett företag som är i intressegemenskap med det förstnämnda företaget, om skulden kan anses ha samband med denna fordran.

Bestämmelserna i 18 §, 19 § första stycket och 19 a § tillämpas också på en skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen, till den del ett företag i intressegemenskapen har en fordran på det förstnämnda företaget, eller på ett företag som är i intressegemenskap med det förstnämnda företaget, om skulden kan anses ha samband med denna fordran.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2025.

³ Senaste lydelse 2018:1206.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen beslutade den 28 oktober 2021 att tillsätta en särskild utredare med uppdrag att följa upp och se över vissa frågor med anledning av de nya skattereglerna för företagssektorn som trädde i kraft den 1 januari 2019 (dir. 2021:97). Genom tilläggsdirektiv den 7 april 2022 fick utredaren i uppdrag att bl.a. analysera och föreslå hur undantagsregeln i de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna ska ändras med hänsyn till EU-rätten (dir. 2022:28). Utredningen, som antog namnet 2021 års utredning om vissa internationella företagsskattefrågor, överlämnade den 31 maj 2024 sitt betänkande Förbättrade ränteavdragsregler för företag (SOU 2024:37).

En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 1*. Betänkandets lagförslag i relevant del finns i *bilaga 2*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2024/01268).

I denna proposition behandlar regeringen betänkandets förslag vad avser de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna. Övriga förslag bereds i Regeringskansliet.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 5 juni 2025 att inhämta Lagrådets yttrande över ett lagförslag som stämmer överens med lagförslaget i denna proposition. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*. Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

4 De riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna

Regeringens förslag

Ett företag som ingår i en intressegemenskap får inte dra av ränteutgifter, helt eller delvis, till ett företag i intressegemenskapen, om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg vars syfte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

Regeringens bedömning

De befintliga riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna kommer att fortsätta gälla skuldförhållanden mellan svenska företag och skuldförhållanden mellan ett svenskt företag och ett företag utanför EES.

Förslaget från utredningen stämmer inte överens med regeringens. Utredningen föreslår att det ska införas en speciell ränteavdragsbegränsningsregel som gäller skuldförhållanden mellan ett svenskt företag och ett företag som hör hemma inom EES. Förslaget innebär bl.a. att det införs en prövning av en fiktiv koncernbidragsrätt mellan företagen och att det införs i lagtext att Skatteverket har bevisbördan. Utredningen föreslår vidare att ett företag inte ska få dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen om skulden avser ett förvärv av en delägararrätt från ett annat företag i intressegemenskapen. Under vissa förutsättningar kan dock avdrag medges, t.ex. om förvärvet har ett direkt samband med eller är föranlett av ett förvärv av delägarätter från någon utanför intressegemenskapen.

Remissinstanserna

Bankföreningen tillstyrker förslagen. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att betänkandets förslag vad avser undantagsregeln uppfyller syftet med direktiven och att slutsatsen inte påverkas av X BV-domen (EU-domstolens dom i mål C-585/22). *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet*, *FAR* och *Fastighetsägarna* anser att man bör överväga om de riktade reglerna inte bör avskaffas. *Näringslivets Skattedelegation* (till vars yttrande *Byggföretagen*, *Fastighetsägarna*, *Industrins Finansförening*, *Svensk Försäkring*, *Svenskt Näringsliv* och *Svensk Sjöfart* ansluter sig), nedan NSD m.fl., *Sveriges advokatsamfund* och *Stockholms kommun* avstyrker betänkandets förslag vad avser en ny förvärvsregel i dess helhet då den kan hindra nödvändiga omstruktureringar i normal näringsverksamhet. *Skatteverket* anser att de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna bör följas upp några år efter att de har trätt i kraft för bedömning av om de har effekt på skatteplanering med ränteavdrag.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Bakgrund och gällande rätt

De nya skattereglerna för företagssektorn som trädde i kraft den 1 januari 2019 innebar delvis ett genomförande av rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion, som här benämns direktivet mot skatteundandraganden (prop. 2017/18:245). Genom dessa bestämmelser genomfördes den generella ränteavdragsbegränsningsregeln i artikel 4 i direktivet i svensk rätt. Vidare avgränsades den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln så att den i princip endast skulle träffa rena missbruksfall (24 kap. 16–20 §§ inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL).

Enligt huvudregeln i 16 kap. 1 § IL ska ränteutgifter i inkomstslaget näringsverksamhet alltid dras av. För företag inom en intressegemenskap begränsas dock avdragsrätten för ränteutgifter bl.a. genom de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna i 24 kap. 16–20 §§ IL.

Av 24 kap. 16 § andra stycket IL framgår att vid tillämpning av de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna anses företag vara i intresse-

gemenskap med varandra om ett av företagen, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i det andra företaget. Företag anses också vara i intressegemenskap om de står under i huvudsak gemensam ledning.

Av 24 kap. 18 § första stycket IL framgår bl.a. att ett företag som ingår i en intressegemenskap får dra av ränteutgifter för en skuld till ett företag i intressegemenskapen om det företag som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en stat inom EES. Av 24 kap. 18 § andra stycket IL (undantagsregeln) framgår att om skuldförhållandet uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån får dock ränteutgifterna inte dras av. Med begreppet ”uteslutande eller så gott som uteslutande” avses i inkomstskattelagen cirka 90–95 procent upp till 100 procent (prop. 1999/2000:2 del 1 s. 498). Av förarbetena framgår att detta innebär att transaktionerna i mycket hög grad måste vara skattedrivna för att regeln ska tillämpas. I princip träffas bara rena missbruksfall. Syftet med undantagsregeln är att komma åt aggressiv skatteplanering med interna skulder som andra regler inte motverkar. En skatteförmån uppkommer exempelvis när ränta får dras av i Sverige, men den motsvarande ränteinkomsten inte beskattas eller beskattas lågt hos mottagaren. Regeln träffar också situationer då ränteavdrag används för att uppnå resultatutjämning mellan företag som inte kan lämna koncernbidrag till varandra med avdragsrätt. Det gäller exempelvis fall då skuldförhållandet enbart har upprättats för att intressegemenskapen ska kunna utnyttja ett underskott i ett företag i ett visst land genom att ett lån eller kapital för utlåning slussas dit (prop. 2017/18:245 s. 184–187).

EU-domstolen har i domen Loxel, C-484/19, EU:C:2021:34 (nedan Loxel), prövat undantagsregeln i dess tidigare lydelse från år 2013. Av den lydelsen framgick det att ränta till ett företag i intressegemenskap dras av om inkomsten som motsvarade ränteutgiften skulle ha beskattats med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt hade rätt till inkomsten hörde hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten. Detta gällde dock inte om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet uppkommit var att intressegemenskapen skulle få en väsentlig skatteförmån. I förarbetena till 2013 års regler angavs att räntebetalningar på interna lån mellan konventionellt beskattade aktiebolag med koncernbidragsrätt inte skulle komma att träffas av undantaget. Bakgrunden till detta var att ränteutgiften inte bedömdes ge upphov till någon väsentlig skatteförmån för företag mellan vilka det föreligger koncernbidragsrätt (prop. 2012/13:1 s. 273 och 334). EU-domstolen har i domen kommit fram till att etableringsfriheten utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ett bolag med hemvist i en medlemsstat inte får göra avdrag för ränta som utbetalats till ett koncernbolag med hemvist i en annan medlemsstat på den grunden att det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit anses vara att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, när en sådan skatteförmån inte skulle anses föreligga om båda bolagen hade haft hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, eftersom de då hade omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade i HFD 2021 not. 10 att det var

klarat genom EU-domstolens dom att ränteavdrag inte kunde vägras med stöd av undantagsregeln då denna strider mot etableringsfriheten. Prop. 2025/26:20

Högsta förvaltningsdomstolen har därefter i HFD 2021 ref. 68 kommit fram till att även undantagsregeln i 24 kap. 18 § andra stycket IL i de nuvarande riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna innebär en inskränkning av etableringsfriheten som inte kan motiveras om den tillämpas på räntebetalningar till bolag i andra medlemsstater i situationer då de inblandade bolagen skulle ha omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag om båda bolagen hade varit svenska.

EU-domstolens dom X BV

EU-domstolen meddelade den 4 oktober 2024 dom i målet Staatssecretaris van Financiën, C-585/22, EU:C:2024:822 (nedan X BV). Målet handlade om det nederländska företaget X BV som ingår i en multinationell koncern där moderbolaget A är etablerat i Belgien. År 2000 förvärvade X BV 72 procent av aktierna i ett annat nederländskt bolag, F, medan moderbolaget A förvärvade resterande 28 procent. X BV finansierade förvärvet av dessa aktier genom lån från C, som för detta ändamål använde eget kapital som erhållits genom ett kapitaltillskott från A, trots att A äger aktier i båda bolagen och en större andel i X BV än i bolaget C, där A endast ägde 53 procent. Bolaget C var ett närstående belgiskt bolag, som gynnades av en fördelaktig skattebehandling i Belgien, vilket medgav en lägre beskattning av ränteinkomster. De nederländska skattemyndigheterna nekade X BV avdrag för ränta på dessa lån med hänvisning till artikel 10a i den nederländska lagen om bolagsskatt. Enligt denna artikel är ränta som betalas på lån till närstående företag inte avdragsgill om lånet är förknippat med förvärv eller utökning av en andel i ett närstående företag, såvida inte den skattskyldige kan visa att lånet och den därmed sammanhängande rättshandlingen till övervägande del grundas på ekonomiska överväganden eller att räntan beskattas med en skälig skattesats (minst 10 procent) hos mottagaren.

Den centrala frågan i målet var om Nederländernas begränsning av ränteavdrag för lån mellan närstående bolag, som är en del av en lagstiftning som syftar till att förhindra skatteflykt, strider mot etableringsfriheten. X BV:s argument var att eftersom lånen var på marknadsmässiga villkor skulle de inte klassificeras som konstlade. De nederländska skattemyndigheterna hävdade å andra sidan att lånen saknade verklig kommersiell substans (dvs. kapitaltillskottet från A till C möjliggjorde att C kunde låna ut pengar till X BV, trots att A hade kunnat låna ut kapitalet direkt till X BV) och endast var avsedda att urholka Nederländernas beskattningsunderlag genom att flytta vinster till Belgien, där de var föremål för en lägre skattesats. EU-domstolen hade att pröva om en sådan nationell lagstiftning, som syftar till att motverka skatteflykt genom att begränsa ränteavdraget vid koncerninterna lån, utgör en otillbörlig begränsning av etableringsfriheten.

EU-domstolen gick på de nederländska skattemyndigheternas linje och fann att vägran att medge ränteavdrag var i överensstämmelse med artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. Domstolen konstaterade att lagstiftningen visserligen kunde begränsa gränsöverskridande verksamhet, men att en sådan

begränsning var motiverad av behovet av att förhindra skattebedrägerier och undvika helt konstlade upplägg som syftar till att minska den beskattningsbara inkomsten. Av central betydelse för domstolens avgörande var uppfattningen att prövningen av huruvida kravet på marknadsmässiga villkor är uppfyllt inte endast avser bestämmelserna i låneavtalet beträffande bl.a. lånebeloppet och räntesatsen, utan även den ekonomiska grunden för det aktuella lånet och de därmed sammanhängande rättshandlingarna. Domstolen betonade att det framgår av den allmänna rättsprincip som innebär att enskilda inte får missbruka unionsrätten eller åberopa den i bedrägligt syfte, att en medlemsstat ska neka att bevilja förmåner enligt bestämmelser i unionsrätten om de inte åberopas av en person i syfte att uppnå bestämmelsernas ändamål, utan i stället i syfte att erhålla en förmån som vederbörande tillerkänns enligt unionsrätten, trots att de i unionsrätten föreskrivna objektiva villkoren för att åtnjuta den begärda förmånen endast är uppfyllda rent formellt, och detta även om det inte föreligger några nationella bestämmelser som föreskriver att förmånen inte ska beviljas.

EU-domstolen fann att Nederländernas lagstiftning, som i detta fall begränsade ränteavdraget, var berättigad enligt unionsrätten. Domstolen fann att det var en proportionerlig åtgärd för att förhindra skatteflykt att neka ränteavdrag i samband med ett helt konstlat upplägg, även om lånevillkoren är marknadsmässiga. Detta beslut bekräftade att nationella skattelagar som syftar till att förhindra skatteflykt är förenliga med EU:s principer om etableringsfrihet, så länge restriktionerna är motiverade, proportionerliga och inriktade på att förhindra rent konstlade upplägg. Avgörandet visar att det inte räcker med att bara uppfylla kraven på marknadsmässig ränta och lånebelopp i ett skuldförhållande för att det inte ska anses vara fråga om ett konstlat upplägg. Skattemyndigheterna kan fortfarande ifrågasätta transaktioner om den övergripande strukturen saknar verklig kommersiell substans.

Det kan konstateras att denna dom i stort sett överensstämmer med EU-domstolens tidigare rättspraxis som handlar om aggressiv skatteplanering och konstlade upplägg. Domen är dock extra intressant då det förtydligas att definitionen av ”konstlade upplägg” även omfattar transaktioner som i och för sig uppfyller kraven på marknadsmässiga lånevillkor men där själva upptagandet av lånet och de därmed sammanhängande rättshandlingarna inte är marknadsmässiga (jfr punkt 75 i domen). Vikten av transaktionernas ekonomiska substans framför formell efterlevnad av internprissättningsreglerna signalerar en strängare syn på gränsöverskridande skatteplanering. Domen ger stöd för att nationella skattemyndigheter har möjlighet att ifrågasätta skuldförhållanden mellan företag på fler grunder än tidigare, dvs. trots att kravet på marknadsmässiga villkor i lånehandlingarna i och för sig är uppfyllt. Domen öppnar upp för skatteregler som ger en skattemyndighet möjlighet att neka avdrag i fall där villkoren i lånehandlingarna är marknadsmässiga, men skuldförhållandet i sig anses vara skattemässigt motiverat och sakna ekonomisk substans.

Den nuvarande utformningen av undantagsregeln i 24 kap. 18 § andra stycket IL strider mot etableringsfriheten eftersom det blir en olikbehandling av skuldförhållanden mellan svenska företag som har koncernbidragsrätt till varandra och skuldförhållanden där den faktiska mottagaren av ränteinkomsten hör hemma i en annan stat inom EES. Utredningen föreslår att en särskild bestämmelse införs där vissa skuldförhållanden undantas från tillämpningsområdet för 24 kap. 18 § andra stycket IL. Bestämmelsen ska inte gälla till den del företaget under beskattningsåret kunde ha lämnat koncernbidrag med avdragsrätt enligt 35 kap. IL till det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften, eller hade kunnat göra det om mottagaren hade hört hemma i Sverige och denne hör hemma i en stat inom EES. Sådana ränteutgifter får inte dras av om Skatteverket visar att skuldförhållandet är del av ett konstlat förfarande och uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, FAR, Fastighetsägarna och Sveriges advokatsamfund anser att regeringen bör överväga om de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna bör avskaffas. Regeringen anser att det inte är ett alternativ att slopa de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna. Det är fortsättningsvis nödvändigt att behålla de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna för att motverka skatteplanering med hjälp av ränteupplägg inom en intressegemenskap. Det skulle krävas en noggrann analys av vilken effekt ett avskaffande av reglerna skulle få innan något sådant är aktuellt.

Regeringen anser i likhet med utredningen att det ska införas en bestämmelse som särskilt reglerar ränteavdrag för ett svenskt företag vad avser ett skuldförhållande mellan det svenska företaget och ett företag i intressegemenskapen som hör hemma i en annan stat inom EES då undantagsregeln strider mot EU-rätten. Det innebär att den typen av skuldförhållanden inte längre ska omfattas av 24 kap. 18 § IL. Enligt EU-rätten ska stater förhindra att en skattskyldig åtnjuter en rättighet eller fördel enligt unionsrätten när en transaktion är rent konstlad ekonomiskt sett och görs i syfte att kringgå lagstiftningen i den berörda medlemsstaten (jfr punkt 59 i X BV). Enligt 16 kap. 1 § IL ska utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster dras av som kostnad. Ränteutgifter och kapitalförluster ska dras av även om de inte är sådana utgifter. Regeringen anser att skattskyldiga inte ska kunna åberopa etableringsfriheten för att få avdrag för ränteutgifter som uppkommer i samband med ett konstlat upplägg.

Regeringen konstaterar, i likhet med Sveriges advokatsamfund, att utredningens förslag som är knutet till ett fiktivt koncernbidragsförhållande och innefattar ett hypotetiskt test av en fiktiv möjlighet att lämna koncernbidrag är svårtillgängligt. Ett sådant hypotetiskt test skulle även innefatta en fiktiv prövning av reglerna om koncernbidragsspärr. Regeringen anser att ett rekvisit avseende ett fiktivt koncernbidragsförhållande inte ska införas i bestämmelsen utan att kravet på intressegemenskap mellan företagen får anses räcka. En bestämmelse om gränsöverskridande skuldförhållanden måste vara i överensstämmelse

med etableringsfriheten och bestämmelsen bör därför begränsas till vad som krävs utifrån EU-rätten och bara träffa ”rent konstlade upplägg”. Det är också viktigt, såsom Sveriges advokatsamfund och FAR påpekat, att bestämmelsen inte blir för komplicerad. EU-domstolen har i domen X BV förtydligat begreppet ”konstlat upplägg”. Av domen framgår att det är möjligt att införa skatteregler som ger en skattemyndighet möjlighet att neka avdrag i fall där transaktioner anses vara skattemässigt motiverade och saknar ekonomisk substans även om villkoren i lånehandlingarna formellt sett är marknadsmässiga. Regeringen anser därför att det ska införas en bestämmelse där det framgår att utgångspunkten är att ett företag som ingår i en intressegemenskap får dra av ränteutgifter till ett annat företag i intressegemenskapen om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en stat inom EES. Detta gäller dock inte om skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg. Vid bedömningen av om det är fråga om ett konstlat upplägg ska beaktas om ränteutgifterna avser en skuld som avtalats med villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter och om skuldförhållandet saknar ekonomisk förankring. Om den enda avvikelserna är att ett skuldförhållande har en för hög räntesats jämfört med om skuldförhållandet hade ingåtts mellan oberoende parter kan det finnas skäl att inte medge avdrag för den del av ränteutgiften som överstiger den marknadsmässiga nivån. Om det däremot är själva skuldförhållandet i sig som inte är marknadsmässigt kan det finnas skäl att i stället neka avdrag för hela ränteutgiften. Med den föreslagna utformningen av bestämmelsen bör konsekvensen av nekade ränteutgifter till följd av icke marknadsmässiga villkor anses proportionerlig enligt EU-rätten och därmed förenlig med etableringsfriheten. Som *NSD m.fl.* har påpekat är det oklart vad begreppet ”konstlat förfarande” omfattar. Det framgår av EU-domstolens dom i X BV att rättssäkerhetsprincipen innebär att rättsregler ska vara klara och precisa samt att tillämpningen av desamma ska vara förutsebar, i synnerhet om rättsreglerna kan få negativa konsekvenser för enskilda och företag. Regeringen konstaterar att det är oundvikligt att en bestämmelse som syftar till att motverka missbruk innehåller abstrakta begrepp som kan fänga in de flesta av de upplägg som har skapats för skatteundandragande och skatteflykt, jfr artikel 6 i direktivet mot skatteundandraganden. Användningen av abstrakta begrepp innebär emellertid inte att skattemyndigheten helt skönsmässigt kan besluta om hur den lagstiftning som är i fråga i det nationella målet ska tillämpas, och därmed göra dess verkningar oförutsebara. Regeringen anser dock att det inte går att specificera den föreslagna bestämmelsen ytterligare. Det får göras en individuell prövning av objektiva och verifierbara omständigheter vad avser de transaktioner som leder fram till det skuldförhållande som prövas (jfr punkt 67 och 68 i X BV).

Avsikten med den nya bestämmelsen är att den ska träffa sådana förhållanden som t.ex. framgår av X BV, dvs. när det genomförs transaktioner mellan företag som ingår i samma intressegemenskap på ett sådant sätt att det sker en räntebetalning från ett företag till ett annat företag i intressegemenskapen som leder till en lägre beskattning för intressegemenskapen och syftet med transaktionerna är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, trots att det inte finns någon ekonomisk

grund bakom transaktionerna. I målet X BV kunde företaget A ha lånat ut pengar direkt till X BV eller själv förvärvat företaget F. De transaktioner som vidtogs hade inte någon ekonomisk grund utan vidtogs endast för att intressegemenskapen skulle få en väsentlig skatteförmån. Andra situationer som kan tyda på att det är fråga om ett konstlat upplägg är t.ex. när ett företag köper delägaraktier från ett annat företag i intressegemenskapen och förvärvet inte har ett direkt samband med ett förvärv av delägaraktier från någon utanför intressegemenskapen samt att det inte innebär någon ökad skuldbelastning för koncernen som helhet men kan medföra en lägre skattekostnad för den. Sådana omstruktureringar kan i de allra flesta fall i stället ske genom tillskott (jfr HFD 2011 ref. 90). Vilka transaktioner som bestämmelsen kommer att träffa får utvecklas i rättstillämpningen.

Enligt EU-rätten ska Skatteverket ha bevisbördan för att en transaktion ingår i ett konstlat upplägg. Vidare ska den skattskyldige ha möjlighet att lägga fram uppgifter som rör eventuellt affärsmässiga skäl som föranlett upplägget. Regeringen konstaterar att det följer av allmänna principer i svensk rätt att det är den skattskyldige som ska bevisa att denne har rätt till de avdrag den skattskyldige begär. Vid efterbeskattning och skattetillägg är huvudregeln att Skatteverket har bevisbördan för oriktig uppgift, för både intäkter och kostnader. Om Skatteverket eller den skattskyldige lägger fram tillräcklig bevisning för ett visst förhållande så måste den skattskyldige respektive Skatteverket vara beredd att ta fram motbevisning som sänker värdet av den bevisning den andra parten lagt fram. Regeringen anser, till skillnad från utredningen, att Skatteverkets skyldighet att visa att en transaktion ingår i ett konstlat upplägg inte bör regleras i lag.

Regeringen anser vidare att 18 § ska ändras så att den även fortsättningsvis ska gälla för skuldförhållanden mellan svenska företag. Den ska också fortsätta att gälla i övriga fall som den omfattar för närvarande, t.ex. när ett svenskt företag har en skuld till ett företag som hör hemma i en stat utanför EES med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till vissa inkomster.

Gällande rätt vad avser förvärvsregeln

Av förvärvsregeln i 24 kap. 19 § IL framgår bl.a. följande. Om en skuld till ett företag i intressegemenskapen avser ett förvärv av en delägaraktier från ett annat företag i intressegemenskapen, får avdrag enligt 18 § bara göras om förvärvet är väsentligen affärsmässigt motiverat.

Högsta förvaltningsdomstolen har i avgörandet HFD 2024 ref. 6 funnit att bestämmelsen i 24 kap. 19 § första stycket IL inte är förenlig med etableringsfriheten i artikel 49 och 54 i EUF-fördraget i en situation då de inblandade bolagen skulle ha omfattats av bestämmelserna om koncernbidrag om båda bolagen hade varit svenska.

Förvärvsregelns tillämpningsområde ändras

Högsta förvaltningsdomstolen har i avgörandet HFD 2024 ref. 6 konstaterat att förvärvsregeln i 24 kap. 19 § IL strider mot EU-rätten. Förvärvsregeln måste således ändras. Utredningen föreslår att ett företag inte ska få dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i samma

intressegemenskap om skulden avser ett förvärv av en delägar rätt från ett annat företag i intressegemenskapen. Detta gäller dock inte om vissa förutsättningar är uppfyllda. Regeringen konstaterar att utredningens förslag på anpassning av förvärvsregeln till EU-rätten har fått mycket kritik av remissinstanserna. Flera remissinstanser såsom FAR, Fastighetsägarna och NSD m.fl. anser att den föreslagna bestämmelsen är alltför omfattande och att det blir i princip ett fullständigt avdragsförbud för ränteutgifter avseende en koncernintern skuld om skulden avser ett internt förvärv av aktier/andelar. Detta skulle medföra att även affärs- mässigt motiverade interna omstruktureringar väsentligen skulle försvåras. Regeringen håller med om den kritik som riktas mot den föreslagna bestämmelsen. Regeringen anser att förvärvsregeln fortsättningsvis endast ska gälla skuldförhållanden mellan företag som hör hemma i Sverige och övriga skuldförhållanden som omfattas av den nya lydelsen av 24 kap. 18 § IL. Detta framkommer genom att det i 24 kap. 19 § IL finns en hänvisning till 24 kap. 18 § IL. Det innebär att förvärvsregeln inte längre är tillämplig på ränteutgifter avseende skuldförhållanden där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom EES då sådana skuldförhållanden kommer att regleras av nya 24 kap. 19 a § IL. Förvärvsregeln får därmed anses vara förenlig med etableringsfriheten.

Regeringen konstaterar att även bestämmelsen om s.k. back-to-back-lån i 24 kap. 20 § IL ska gälla skuldförhållanden mellan ett svenskt företag och ett företag som hör hemma i en annan medlemsstat inom EES.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 24 kap. 18 och 20 §§ och införandet av 24 kap. 19 a § IL.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2026 och tillämpas första gången för beskattningsår, eller för svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2025.

Utredningens förslag

Förslaget från utredningen stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt avseende ikraftträdandet av de riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna.

Regeringen anser att de föreslagna lagändringarna bör träda i kraft den 1 januari 2026 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2025. För handelsbolag kan de föreslagna ändringarna tillämpas första gången för räkenskapsår som börjar efter den 31 december 2025.

6 Konsekvensanalys

Förslaget i propositionen ligger nära vad som enligt praxis gäller redan i dag och bedömningen är därför att förslaget inte kommer att ge upphov till några offentligfinansiella effekter.

Det är inte känt hur många företag som berörs av de riktade ränteadragsbegränsningsreglerna. Det är i praktiken främst företag som är del av multinationella koncerner med fler än 500 anställda i Sverige som kan komma i fråga. Det finns omkring 600 sådana aktiebolag i Sverige.

Förslaget bidrar till fortsatt likvärdiga villkor för företagen eftersom det motverkar konkurrensfördelar genom aggressiva skatteupplägg.

De föreslagna ändringarna innebär ingen utökad uppgiftsskyldighet eller några andra löpande administrativa kostnader för företagen. Även om förslaget till stor del ligger nära den praxis som gäller redan i dag och syftet är att klarlägga rättsläget genom uttryckliga bestämmelser i lag så är det dock generellt fråga om relativt komplicerade regler. Det får därför antas uppkomma vissa initiala kostnader för juridiska bedömningar. Samtidigt borde ett klarläggande om rättsläget leda till mindre osäkerhet kring reglerna, vilket är en fördel för de berörda företagen.

I den utsträckning kommuner och regioner äger företag som påverkas av förslaget är påverkan densamma som för bolagssektorn i övrigt.

Förslaget bedöms inte få några konsekvenser för enskilda, den ekonomiska fördelningen, den ekonomiska jämställdheten eller sysselsättningen.

Förslaget bedöms inte ha någon effekt för miljön eller några effekter i övrigt.

Som framgår ovan innebär förslagen endast ändringar i befintligt regelverk. Förslagen innebär därmed marginella förändringar för Skatteverket och tillkommande kostnader ska hanteras inom Skatteverkets befintliga ekonomiska ramar.

För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslagen ha en mycket begränsad inverkan. Eventuella tillkommande kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

24 kap.

18 § Ett företag som ingår i en intressegemenskap får, om inte annat följer av andra stycket eller 19 §, dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen bara om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften

– hör hemma i Sverige,

– hör hemma i en stat utanför *Europeiska ekonomiska samarbetsområdet* (EES) med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet, eller

– skulle ha beskattats för inkomsten med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där företaget hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

Om skuldförhållandet uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, får dock ränteutgifterna inte dras av.

Om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom EES ska, i stället för bestämmelserna i första och andra styckena, 19 a § tillämpas.

I paragrafen regleras ränteavdragsbegränsningar för företag i intressegemenskap.

Första stycket första strecksatsen ändras så att endast företag som hör hemma i Sverige omfattas, dvs. skuldförhållanden mellan svenska företag, och inte, som enligt nuvarande bestämmelse, företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Av *tredje stycket*, som är nytt, framgår att bestämmelsen inte gäller när det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom EES. I sådana situationer ska i stället 19 a § tillämpas.

Någon ändring av paragrafen i sak är i övrigt inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

19 a § *Ett företag som ingår i en intressegemenskap får, om inte annat följer av andra stycket, dra av ränteutgifter som avser en skuld till ett företag i intressegemenskapen, om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.*

Om skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg vars syfte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån får dock ränteutgifterna inte dras av helt eller delvis.

I paragrafen, som är ny, regleras ränteutgifter som härrör från skuldförhållanden där låntagaren hör hemma i Sverige, den faktiska mottagaren av den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom EES och företagen ingår i samma intressegemenskap. Paragrafen motsvarar EU-domstolens praxis om konstlade upplägg och ska följa den

praxisen. Skuldförhållanden mellan svenska företag omfattas i stället av 18 och 19 §§. Prop. 2025/26:20

Av *första stycket* framgår att utgångspunkten är att ett företag som ingår i en intressegemenskap ska få dra av ränteutgifter till ett annat företag i intressegemenskapen. Detta gäller om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften hör hemma i en annan stat inom EES och om inte annat följer av det andra stycket.

Av *andra stycket* framgår att om skuldförhållandet ingår i ett rent konstlat upplägg, vars syfte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, får dock ränteutgifterna inte dras av helt eller delvis. Vid denna bedömning ska EU-domstolens praxis om konstlade upplägg följas. Vid bedömningen av om det är ett konstlat förhållande ska beaktas om skuldförhållandet har avtalats med villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter. Med sådana villkor avses räntesats, amortering, löptid m.m. Om det t.ex. är fråga om en högre räntesats i skuldförhållandet än vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende parter bör ränteavdrag nekas delvis dvs. till den del räntan överstiger marknadsräntan. Vidare ska det vid bedömningen beaktas om skuldförhållandet saknar ekonomisk förankring t.ex. om skuldförhållandet inte hade uppkommit om det inte förelåg en intressegemenskap mellan företagen eller om företaget som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften inte utgör en verklig etablering i den stat där det hör hemma. Denna bedömning kan avse de bakomliggande transaktionerna innan skuldförhållandet uppkom. Det kan t.ex. vara transaktioner som omfattar förvärv av en delägar rätt från ett annat företag i intressegemenskapen där transaktionerna som sker i samband med förvärvet saknar ekonomisk förankring, vilket medför att skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg. Ett exempel på transaktioner som saknar ekonomisk förankring kan även vara transaktioner där kapitaltillskott lämnas från företag A till företag C för att finansiera en utlåning från företag C till företag B, trots att företag A kunde ha lånat ut pengar direkt till företag B utan att gå via företag C. Ett sådant skuldförhållande anses ha uppkommit av skatteskäl under förutsättning att ränteinkomsten hos företag C beskattas lägre än vad som hade gällt hos företag A.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

20 § Bestämmelserna i 18 §, 19 § första stycket och 19 a § tillämpas också på en skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen, till den del ett företag i intressegemenskapen har en fordran på det förstnämnda företaget, eller på ett företag som är i intressegemenskap med det förstnämnda företaget, om skulden kan anses ha samband med denna fordran.

I paragrafen anges vad som gäller vissa skulder till företag som inte ingår i intressegemenskapen.

Hänvisningen utökas till att även omfatta den nya bestämmelsen i 19 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

Sammanfattning av betänkandet Förbättrade ränteavdragsregler för företag (SOU 2024:37)

Uppdraget

Vårt uppdrag är att följa upp och se över vissa frågor med anledning av de nya skattereglerna för företagssektorn som trädde i kraft den 1 januari 2019. Vi ska bland annat

- analysera och överväga om kvarstående negativa räntenetton ska fastställas till sin storlek vid uppkomsten och om de ska kunna behållas längre tid än sex år,
- analysera och överväga alternativa eller ytterligare möjligheter till koncernutjämning av negativa räntenetton,
- följa upp och analysera den rättspraxis som finns avseende räntedefinitionen,
- utvärdera och analysera hur bestämmelserna om valutasäkring bör ändras så att de blir anpassade till de redovisningsmässiga reglerna,
- analysera behovet och lämpligheten av ett infrastrukturundantag,
- analysera om syftet med den generella ränteavdragsbegränsningen uppnås, hur regeln påverkar Sveriges konkurrenskraft samt om reglerna förebygger skatteplanering på avsett sätt och inte kan kringgås, samt
- utifrån rättspraxis analysera hur undantagsregeln i 24 kap. 18 § andra stycket IL bör ändras eller anpassas för att vara förenlig med EU-rätten samtidigt som det ska beaktas att regeln effektivt ska förebygga skatteundandraganden och inte ska kunna kringgås.

Uppföljning av reglerna

De generella avdragsbegränsningsreglerna har inte haft någon betydande effekt på företagens reala verksamhet. Däremot verkar reglerna ha gett upphov till ett strategiskt beteende, vilket främst visar sig genom att många företags negativa räntenetton motsvarar 30 procent av avdragsunderlaget. Detta verkar handla om en anpassning av företagens finansiering, möjligtvis i en internationell kontext. Vinster och bolagsskatt i Sverige har ökat i de koncerner som närmast berörts av reglerna. Dessa koncerner skiljer sig dock på flera sätt från andra svenska koncerner och företag. Typiskt sett är det stora koncerner som berörs av reglerna. Då det finns andra samtida händelser som påverkar stora koncerner mer än andra koncerner och företag går det inte att slå fast om eller i vilken utsträckning de ökade vinsterna och ökningen i bolagsskatteintäkterna beror på de generella ränteavdragsbegränsningsreglerna.

Räntedefinitionen

De domstolsavgöranden som har meddelats sedan räntedefinitionen i 24 kap. IL infördes motiverar enligt vår bedömning inte några större eller mer strukturella förändringar av räntedefinitionen. Vi föreslår dock att det införs en bestämmelse som reglerar vad som ska behandlas som ränta för

företag som förvärvar portföljer av förfallna eller på annat sätt kreditförsämrade fordringar. De inkomster som är hänförliga till fordringarna och som företaget i sina räkenskaper har redovisat som ränteutäkt enligt effektivräntemetoden ska behandlas som räntekomster vid tillämpningen av 24 kap. IL. Det krävs dock bland annat att företagets redovisning överensstämmer med god redovisningssed.

Prop. 2025/26:20
Bilaga 1

Frågor om valutasäkring

Även om reglerna om säkringsredovisning har ändrats på flera sätt sedan 14 kap. 8 § IL infördes är vår uppfattning att bestämmelsen i de flesta avseenden fungerar som avsett. Säkringsbestämmelsen i regeln kan dock sannolikt inte tillämpas när säkringsredovisning sker till verkligt värde. På grund av bland annat detta kan periodiseringen av värdeförändringarna på den säkrade posten respektive säkringsinstrumentet i vissa fall skilja sig trots att säkringsredovisning tillämpas. Efter införandet av 24 kap. 4 § IL gäller det dock för färre fall. Vi anser att problemet inte är tillräckligt stort för att motivera begränsade ändringar utan att ett samlat grepp bör tas vad gäller frågor om beskattning och säkring.

Derivatinstrument och säkrade poster som ingår i ett skattemässigt lager av finansiella instrument som tas upp till samlat anskaffningsvärde ska i vissa fall värderas till balansdagens kurs. Vi föreslår en bestämmelse som tydliggör att detta inte hindrar att lagret tas upp till samlat anskaffningsvärde.

Utjämning av räntenetto över tid och inom koncern

Möjligheterna till utjämning av räntenetto över tid och inom koncern är i dag otillräckliga och behöver utökas. Vi föreslår att reglerna ändras så att verksamhet som bedrivs i en företagsgrupp i största möjliga omfattning behandlas på samma sätt som verksamhet som bedrivs i ett enskilt företag. Förslaget innebär att en beräkningsenhet, som består av företag med koncernbidragsrätt, ska göra en gemensam beräkning av räntenetto och avdragsunderlag. Bedömningen av företagets rätt till avdrag för negativt ackumulerat räntenetto ska göras på gruppnivå. Företagen bildar en beräkningsenhet, men kommer fortsatt att beskattas var för sig.

Vi föreslår även vissa ändringar i beräkningen av avdragsunderlaget. Avdragsunderlaget ska beräknas utan hänsyn till avdrag för tidigare års underskott samt lämnade och mottagna koncernbidrag.

Därutöver föreslår vi att tidsgränsen för att dra av ett kvarstående negativt räntenetto ska tas bort. Det förenklar systemet för företag, Skatteverket och domstolar vid en gemensam beräkning.

För att förenklingsregeln ska uppfylla sitt syfte, att mildra den administrativa bördan för mindre företag, föreslår vi att beloppsgränsen för avdrag höjs till 25 miljoner kronor. Detta kombineras med att företagen i beräkningsenheten ska kunna göra avdrag för negativt ackumulerat räntenetto motsvarande beräkningsenhetens sammanlagda positiva ackumulerade räntenetto, utöver avdraget enligt förenklingsregeln.

Infrastrukturundantag

I direktivet mot skatteundandraganden finns en möjlighet för medlemsstaterna att undanta överstigande lånekostnader som uppkommit till följd av lån som använts för att finansiera ett långsiktigt offentligt infrastrukturprojekt från de generella ränteavdragsbegränsningsreglerna.

Sverige har tidigare inte infört något infrastrukturundantag och vi anser att det inte heller nu bör införas ett sådant. Det är svårt att se behovet av ett undantag. Undantagsregler ger även ett mindre neutralt skattesystem och leder allmänt till mer komplicerade regler med ökad risk för skattearbitrage. I enlighet med våra direktiv har vi dock tagit fram ett förslag till infrastrukturundantag.

För att ett företag ska få tillämpa det föreslagna infrastrukturundantaget krävs det bland annat att företagets verksamhet så gott som uteslutande består i att genomföra offentliga infrastrukturprojekt samt att företaget i princip endast har lån från andra än företag som ingår i samma intressegemenskap som företaget. Reglerna innehåller ingen uppräkningslista av vilka företag eller projekt som omfattas av undantaget. Ett företag som anser sig uppfylla kraven måste ansöka om att bli godkänt som infrastruktur företag hos Forskarskattenämnden. Nämnden prövar då om projektet utgör ett offentligt infrastrukturprojekt, och om företaget uppfyller övriga villkor. Om företaget får tillämpa infrastrukturundantaget innebär det att företaget inte ska tillämpa de generella ränteavdragsbegränsningsreglerna.

De riktade ränteavdragsbegränsningsreglerna

Vi föreslår en särskild bestämmelse för att anpassa undantagsregeln i 24 kap. 18 § andra stycket IL efter avgörandet C-484/19, Lexel. De situationer då det följer av etableringsfriheten att undantagsregeln inte får tillämpas tas bort från dess tillämpningsområde. I dessa fall gäller i stället en särskild ränteavdragsbegränsningsregel. Avdrag ska inte medges om Skatteverket visar att det är fråga om en sådan situation som träffas av EU-domstolens praxis om rent konstlade förfaranden utan ekonomisk förankring som uppkommit i syfte att få en skatteförmån (missbruksprincipen). Skuldförhållandet ska också ha uppkommit uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

Förvärvsregeln i 24 kap. 19 § IL anpassas genom att kravet på skatteförmån och undantaget för väsentligen affärsmässigt motiverade förvärv tas bort. I stället kodifieras praxis gällande undantagna förvärv, vilket innebär att avdrag för de interna ränteutgifterna medges om det interna förvärvet har direkt samband med och är föranlett av ett externt förvärv. Därutöver föreslår vi ett nytt undantag från avdragsförbudet som gäller när den interna skulden svarar mot ett finansieringsbehov som uppkommit inför en extern försäljning. I syfte att hindra vissa kringgåenden införs också en särskild bestämmelse som innebär att en skuld som uppstått efter det interna förvärvet ändå ska anses avse förvärvet om den har direkt samband med det.

Ikraftträdande

Prop. 2025/26:20

Bilaga 1

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. För hanteringen av kvarstående negativa räntenetton från tiden innan ikraftträdandet finns en särskild övergångsbestämmelse.

Konsekvenser

De samlade offentligfinansiella effekterna av förslagen om utökad koncernutjämning, högre beloppsgräns i förenklingsregeln och att slopa tidsgränsen för att dra av ett kvarstående negativt räntenetto beräknas sammantaget sänka bolagsskatteintäkterna med 0,97 miljarder kronor vid ikraftträdandet. Varaktigt beräknas förslagen medföra en offentligfinansiell effekt om –1,47 miljarder kronor.

Förslagen innebär i flera delar att möjligheterna till avdrag för ränteutgifter kommer att öka för vissa företag. Förslagets totala effekt på konkurrensförhållanden är svåra att förutse i detalj, men de kommer troligtvis främst gynna företag med högre skuldsättningsgrad relativt dem med lägre skuldsättningsgrad.

Förslaget bedöms kunna minska de totala administrativa kostnaderna för de företag som särskilt deklarerar sitt räntenetto i blanketten N9 med 2–6 miljoner kronor, vilket motsvarar 5–15 procent av kostnaden för att lämna N9.

Vi har tagit fram ett förslag om infrastrukturundantag. Vår rekommendation är att det inte införs. Om infrastrukturundantaget ändå införs bedömer vi att den offentligfinansiella effekten av undantaget blir –98 miljoner kronor under de närmaste åren efter införandet. På längre sikt kommer minskningen av bolagsskatteintäkterna kompenseras av motsvarande minskning i avdrag för kvarstående negativa räntenetton och den varaktiga effekten blir alltså noll.

Övriga förslag väntas få försumbara effekter.

Betänkandets lagförslag i relevant del

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)

dels att 24 kap. 18 och 19 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 24 kap. 18 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §

Ett företag som ingår i en intressegemenskap får, *om inte annat följer av andra stycket eller 19 §*, dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen *bara* om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften

Ett företag som ingår i en intressegemenskap får *bara* dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften

– hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

– hör hemma i en stat utanför EES med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet, eller

– skulle ha beskattats för inkomsten med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där företaget hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

Om skuldförhållandet uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, får dock ränteutgifterna inte dras av.

18 a §

Bestämmelsen i 18 § andra stycket gäller inte till den del företaget under beskattningsåret kunde ha lämnat koncernbidrag med avdragsrätt enligt 35 kap. till det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften, eller hade kunnat göra det om mottagaren hade hört hemma i Sverige och denne hör hemma i en stat inom EES. För

dessas ränteutgifter gäller i stället fjärde stycket.

Om den som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften inte hör hemma i Sverige och företagen står under i huvudsak gemensam ledning gäller första stycket bara om det gemensamma moderföretaget hör hemma i en stat inom EES.

Första stycket gäller inte till den del den inkomst som motsvarar ränteutgiften skulle ha ingått i den faktiska mottagarens överskott till följd av 40 kap. 18–19 §§ om den var ett koncernbidrag.

Sådana ränteutgifter som avses i första stycket får inte dras av om Skatteverket visar att skuldförhållandet är del av ett konstlat förfarande och uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

19 §

Om en skuld till ett företag i intressegemenskapen avser ett förvärv av en delägar rätt från ett annat företag i intressegemenskapen, får avdrag enligt 18 § bara göras om förvärvet är väsentligen affärsmässigt motiverat.

Om skulden har ersatt en tillfällig skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen och denna skuld avser ett sådant förvärv, ska även den förstnämnda skulden anses avse detta förvärv.

Ett företag får inte dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i samma intressegemenskap om skulden avser ett förvärv av en delägar rätt från ett annat företag i intressegemenskapen.

Om skulden har ersatt en tillfällig skuld till ett företag som inte ingår i intressegemenskapen och denna skuld avser ett sådant förvärv, ska även den förstnämnda skulden anses avse detta förvärv. Detsamma gäller om skulden uppstått efter förvärvet men ändå har direkt samband med detta.

Första stycket gäller inte om förvärvet har direkt samband med och är föranlett av ett förvärv av delägar rätt från någon utanför intressegemenskapen. Det gäller inte heller om skulden har uppkommit som ett led i att strukturera om verksamheten i intressegemenskapen.

skapen inför en försäljning av andelar till någon utanför intressegemenskapen och skulden svarar mot ett i tiden begränsat finansieringsbehov inom intressegemenskapen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2025.

Efter remiss av betänkandet Förbättrade ränteavdragsregler för företag (SOU 2024:37) har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, Byggföretagen, Domstolsverket, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, Fastighetsägarna Sverige, FAR, Finansinspektionen, Finansbolagens förening, Forskarskattenämnden, Företagarna, Förvaltningsrätten i Stockholm, Industrins Finansförening, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Kammarrätten i Göteborg, Kommerskollegium, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Kronofogdemyndigheten, Landsorganisationen i Sverige (LO), Linköpings kommun, Malmö kommun, Näringslivets Regelnämnd, Näringslivets Skattedelegation, Regelrådet, Skatterättsnämnden, Skatteverket, Skellefteå kommun, Stockholms kommun, Svensk Försäkring, Svensk Sjöfart, Svenska Bankföreningen, Svenskt näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges redovisningskonsulters förbund, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) och Vinnova.

Därutöver har yttranden inkommit från Arboga Vatten och Avlopp AB, Bror Johansson & Co AB, Borgholm Energi, Bostjärnan AB, Ellevio AB, Energiföretagen Sverige, Fastighets AB Billy Gustafsson, Fortum, Gryab AB, Gunnar Gunnarssons Fastighet AB, Gästrike Vatten, Hexagon AB, Hyreshuset Katrineholm AB, Investor AB, Ivar Kjellberg Fastighets AB, Kalmar Vatten, Kungsörs Vatten AB, Källfelt Byggnadsaktiebolag, MittSverige Vatten och Avfall, Nordvästra Skånes Vatten och Avlopp AB, Nybro Energi, Platzer Fastigheter AB, Rodret i Örnsköldsvik, Roslagsvatten, Sinfra, Skanska AB, Sobona, Stockholm Vatten och Avfall, Svenskt Vatten, Sveriges allmännytt, Swedish Hospital Partners AB, Sydkraft, Sydsvatten AB, Tejst AB, Tellus Tax, Trollhättan Energi AB, Uppsala Vatten, Vattenfall, Västervik Miljö och Energi AB, Västsvatten, Wallenstam AB och Werringe Fastighetsförvaltning AB.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Gällivare kommun, Göteborgs kommun, Handelshögskolan i Stockholm, Härjedalens kommun, Kiruna kommun, Lantbrukarnas Riksförbund, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser (Tillväxtanalys), Fi 2023:03 Produktivitetskommissionen, Riksrevisionen, Sparbankernas riksförbund, Stockholms Handelskammare, Svensk Handel, Svensk Industriförening, Svensk Värdepappersmarknad, Svenska försäkringsförmedlares förening, Sveriges Akademikers Centralorganisation (Saco), Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA), Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Uppsala kommun, Västra Götalandsregionen och Åmåls kommun.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2025-06-12

Närvarande: Justitierådet Svante O. Johansson, f.d. justitierådet
Ella Nyström och justitierådet Linda Haggren

Förbättrade ränteavdragsregler för företag

Enligt en lagrådsremiss den 5 juni 2025 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
3. lag om ändring i lagen (2025:540) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Alicia Eklund samt departementssekreterarna Birgitta Fors Almassidou och Malin Börestam. Vid föredragningen har även Charlotta Wesslau från Skatteverket närvarat.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 september 2025

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden
Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssell, Slottnér, Wykman,
Bohlin, Carlson, Rosencrantz, Dousa, Larsson, Britz, Lann

Föredragande: statsrådet Wykman

Regeringen beslutar proposition Anpassningar av ränteavdragsreglerna
till EU-rätten